

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Ministeren kan ikke klare sig ved tale om, at jeg søger at mistænkeliggøre. Det, der skal til, er håndgribelige bevisligheder, og de er ikke leveret gennem de oplysninger, ministeren gav om samhandelen med Polen og Czekoslovakiet og det, han kalder Rusland — jeg formoder, han mener Sovjetunionen. Det er af forskellige grunde ikke klaret med disse oplysninger. Ministeren burde bl. a. tænke på, at priserne nu er noget andet end priserne før krigen — det er altså nødvendigt at tale om varemængder. Dertil kommer, at det ikke er nok at nævne tre lande, når man i almindelighed fastslår, at vor samhandel med det, man kalder Østeuropa, nu er større, end den var før krigen. Der er nemlig andre lande i Østeuropa end de tre, ministeren nævnte, rent bortset fra at Sovjetunionen jo i hvert fald geografisk, og hvad befolkningsmængde og produktionskapacitet angår, er et noget større land, end det var før krigen. Hvis ministeren vil foretage en sammenligning, må han i hvert fald tage alle de lande med, som hørte til Østeuropa før krigen, og som hører til Østeuropa nu ifølge ministerens eget begreb. Det drejer sig altså ikke alene om det, ministeren i almindelighed kalder Rusland, idet Sovjetunionen inkluderer Estland, Letland og Litauen, som vi jo også havde samhandel med før krigen; det drejer sig også om Bulgarien, Rumænien og Ungarn, som ministeren iagttog taktfuld tavshed om, og det drejer sig om Østtyskland eller Den tyske demokratiske Republik. Hvis ministeren fastholder sin påstand om samhandelen med det, han kalder Østeuropa, kan han ikke klare sig med at henholde sig til tre lande, således som han gjorde her.

Ministerens seneste bemærkning vil kun få mit parti til at stå fast på det standpunkt, jeg allerede har bekendtgjort overfor ministerens forslag om en udvidet bemyndigelse. Jeg tilføjer, at ministeren ved og bekræfter gennem sin tavshed, at det er rigtigt, hvad vi kommunister har hævdet — og hvad jeg har hævdet i dag —, at det er Amerika, der via Marshalllån og Atlantpagt bestemmer, hvilke lande vi må handle med, hvor vi må købe, og hvor vi må sælge. Og det er derfor ministeren vil have denne bemyndigelse.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Til den højtærede handelsminister vil jeg sige, at hvis jeg ikke har

penge at købe for, vil jeg vente, til jeg har pengene at købe for.

Vi er imod en bemyndigelseslov, og det er derfor, vi ikke kan gå med til denne. Vi har set, hvorledes den tidligere lov er blevet misbrugt — det sagde jeg i går — af den tidligere handelsminister ved, at man tilbagedførte varer fra friliste til bunden liste, gik bort fra de fremskridt, man havde gjort, uden at have rigsdagen med sig, ja oven i købet imod flertallet i vareforsyningsudvalget, af hvilket jeg dengang sad som medlem. Jeg vil derfor sige: vent med at lovgive, til allokationerne er blevet til virkelighed.

Hvis vi vil undgå at mangle penge til betaling af varerne, er der kun to muligheder: enten at optage lån eller at vente. Jeg udtalte i går, at jeg er imod at betragte OEEC-banken som en lånebank. Vi må nøjes med at betragte den som en stødpude til at optage udsving i købene med og må som sagt ikke betragte den som en lånebank. Jeg er altså modstander af, at der stiftes gæld i det hele taget, men man kan selvfølgelig ikke lade gæld opstå og lade købekraft flyde ud i befolkningen ved den forøgede gældstiftelse og så undgå, at pengene en dag præsenteres i Nationalbanken og ønskes omvekslet til fremmed valuta. Denne gældstiftelse må standses, så vil der ingen likviditetsvanskeligheder være.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Det ærede medlem hr. Tholstrup sagde, at hvis han ingen penge havde, ville han lade være med at købe noget. Det vil med andre ord sige, at hvis vi ikke har nogen udenlandsk valuta til rådighed til køb udefra og ej heller, som det ærede medlem hr. Tholstrup siger, må stifte lån, så må vi lukke for importen — jeg kan ikke se andet —, ganske simpelt lukke for hele importen. Der er ikke nogen anden mulighed, hvis man vil følge det ærede medlem hr. Tholstrup. Jeg kunne nok lide at vide, om det ærede medlem hr. Tholstrup helt har overvejet sine sidste udtalelser.

Jeg skal ikke komme ind på en længere debat med det ærede medlem hr. Aksel Larsen, men når det ærede medlem siger, at disse tal duer heller ikke, idet de bør ses i forhold til varepriser og varemængder, kan jeg ikke undlade at gøre den bemærkning, at når vi i 1938 havde en eksport til Sovjetunionen på 582 000 kr. og i 1949 en eksport på 48 mill. kr., så er disse tal oplysende, selvom man ikke lige netop kan nævne varemængderne.